

[Palle Simonsen]

fra kommunistisk side på at skabe mistillid til dansk forsvarspolitik.

Vi kan dog heldigvis allerede nu konstatere, at det er der intet grundlag for. Det var vi sådan set klar over på forhånd, men debatten indtil nu har klart dokumenteret, at det er der ingen baggrund for. Selv de mange statistiske oplysninger, selv de mange avisudklip, som hr. Karl Møller har fundet til debatten i dag, giver ikke mulighed for at antaste noget af den forsvarspolitik, som der er bred opbakning bag i dette folketing.

Hr. Karl Møller talte meget om de varme linjer her og dér. Hr. Karl Møller har i hvert fald én meget vigtig varm linje, og det er til den kilde, som er baggrunden for hele den sikkerhedspolitiske situation, vi befinder os i. Det var måske væsentligere, om hr. Karl Møller brugte sit krudt på den kilde end på en debat her i folketinget omkring dansk forsvarspolitik.

Når hr. Karl Møller vil give indtryk af, at NATO bliver en provokation over for Warszawa-pagten, er det måske nødvendigt også over for hr. Karl Møller at gøre gældende, hvorfor NATO egentlig er etableret. NATO er etableret med baggrund i den sikkerhedspolitiske situation, som blev skabt af Østlandene, af Rusland, efter anden verdenskrig. Når hr. Karl Møller tager en række statistikker frem vedrørende budgetter i Østlandene, i Warszawa-pagten, ja, så må vi nok konstatere, at det materiale, man får derfra, af en eller anden mærkelig grund ikke er særlig troværdigt; det er ikke særlig sikre oplysninger, vi har i forhold til de systemer, vi lever med i den vestlige verden. Men hr. Karl Møller fortæller jo heller ikke om, når han nævner, hvor meget der bruges i kroner og øre i Rusland, hvor meget russiske soldater får i løn i forhold til soldater i Danmark og i den vestlige verden som helhed. Hr. Karl Møller er ikke kommet med nogen opregninger af, hvor stor en del af militæruddgifterne i den vestlige verden der på grund af vores særlige system vedrører en lønkonto, i forhold til hvad man anvender i det østlige system.

Hr. Karl Møller har heller ikke givet os nogen som helst forklaring på den aktivitet, vi oplever i Østersøen. Jeg ved ikke, om hr. Karl Møller har forestillet sig, at vi bare uden videre skulle resignere i forhold til en øget aktivitet gennem de seneste år. Nu er vi

jo efterhånden mange her i folketinget, som er af den opfattelse, at vi skal gøre meget for at holde den gode tone i hævd, men jeg vil da godt sige, at ordet hykleri i forbindelse med hr. Karl Møllers ordførertale her i dag vist ikke overskrider grænsen for, hvad man kan sige fra dette tings talerstol.

Der er, som andre ordførere har været inde på, ikke noget grundlag for at gå ind i en dybere debat om dansk forsvarspolitik på nuværende tidspunkt, men der er måske grund til at slå nogle enkelte ting fast. For det første at vi har kunnet konstatere en øget tilslutning til dansk NATO-medlemskab blandt den danske befolkning. Vi skal tilbage til 1960erne for at opleve en så høj procentuel tilslutning som den, den seneste gallupundersøgelse i Berlingske Tidende viste, nemlig at 57 pct. af den danske befolkning støtter NATO-medlemskabet.

Vi kan også konstatere, at dette NATO-medlemskab nu gennem 30 år har sikret freden i den vestlige verden. Det har dermed levet op til det primære i NATOs målsætning, nemlig at sikre freden.

Vi kan også konstatere, at diskussionen om langtidsprogrammerne i forbindelse med NATO-samarbejdet bidrager til at styrke NATO-solidariteten, og jeg forstår, at det ikke mindst er diskussionen om langtidsprogrammerne, der har inspireret kommunisterne til at tage en debat her i folketinget.

Fra vor side lægger vi vægt på udviklingen af arbejdet med langtidsprogrammerne, fordi det bidrager til at knytte dette system af frie, demokratiske lande nærmere sammen. Som ministeren har sagt det i sin tale, vil også jeg gerne understrege, at betingelsen for, at vi kan nå frem til den afspænding, som vi alle ønsker i denne fredselkende nation, er et militært forsvar af en vis styrke. Hvis vi ikke som udgangspunkt har en militær styrke, har vi ingen muligheder for at nå nogen realistiske resultater på afspændingsområdet. Derfor er både NATO-solidariteten og et effektivt dansk forsvar en væsentlig forudsætning for, at afspændingsbestræbelser i det lange løb kan give resultater.

Jeg synes også, man skal fastslå, at vi i dette folketing til trods for, at der er kommet stadig flere partier, og til trods for stor udskiftning blandt parlamentarikere stadig har en meget stor opslutning bag dansk forsvars-